

СУМСЬКІ ДЕБАТИ

debaty.sumy@gmail.com

У Сумах поставили перший балет ХХІ століття

13:52 / 31 серпня 2020

Культура Новини

На головній сцені Сумського обласного академічного театру драми та музичної комедії імені Михайла Щепкіна відбулася прем'єра першої за 32 роки балетної вистави шепкінців «Панночка та хуліган».

Ідея

Ідея того, що у репертуарі театру має з'явитися балет, належить його художньому керівнику Лінасу Зайкаускасу. Для цього дійсно є у наявності всі відповідні передумови. По-перше, у складі колективу працюють чудові артисти балету на чолі з улюбленцем сумської публіки Сергієм Великодним. По-друге, театр має живий оркестр, який здатен відтворювати навіть такі складні музичні задуми, як у Дмитра Шостаковича, з творів якого складено саунд-трек до вистави «Панночка та хуліган».

А по-третє, сьогодні у театрі ім. Щепкіна панує така напрочуд плідна ситуація, що сама породжує необхідність креативного пошуку та поле для творчих експериментів.

Коли керівництво театру звернулося з відповідною пропозицією до відомого хореографа Віктора Байстрюченка, той відразу запропонував поставити балет «Панночка та хуліган». Бо це вічна історія про високе і трагічне кохання. Вперше вона була втілена ще у часи німого кіно. Тоді виконавцем головної ролі став Володимир Маяковський. Він же виступив і автором сценарію, у якому адаптував для тодішнього сінематографу повість італійського письменника Едмондо де Амічіса «Вчителька робітників».

Сюжет

У двох словах сюжет полягає у тому, що брутальний хуліган закохується у витончену дівчину-вчительку, заради якої вступає у конфлікт зі своїм бандитським оточенням та у підсумку гине у нерівній бійці. Але помирає щасливим, бо з поцілунком коханої на вустах.

У наші часи історія виглядає абсолютно актуальною, а її естетична складова та емоційна зарядженість хвилюють, надихають і підносять. Саме підносять, бо балет взагалі-то – це така вишукана гра з гравітацією. А танець — кращий засіб котрий раз пересвідчитися, яка людина красива і граціозна істота. Особливо коли її рухи породжуються глибокими душевними переживаннями.

Тому не дивно, що у фіналі вистави на очах деяких глядачів жіночої статі були щирі сльози розчулення.

Дійові особи та виконавці

Дарина Байстрюченко у ролі Панночки та Сергій Єрошкін, який танцює партію Хулігана, роблять це так, що при всіх умовностях мистецтва балету, їм віриш на сто відсотків. Це їх дебютна парна робота, але вони чудово порозумілися і донесли до публіки і ніжність, і пристрасть. Тому і сльози глядачів у фіналі.

Сергій Великодний у ролі Отамана у черговий раз підкорює своєю неперевершеною харизмою і при мінімумі рухів робить кожен з них настільки енергетично насиченим, що інколи здається ніби це не він танцює, а сам світ починає крутитися навколо нього.

А виконавиця ролі подруги Отамана Анна Пахомова чудово зіграла таку собі нахабно-чарівну Маньку Аблігацію (чи Облігацію?). Так чудово, що навіть захотілося другої серії балету, де б головними героями стали Отаман та його подруга і там щось таке б відбулося, що він би її у підсумку вбив з ревності («і перо за ето получай»), а потім у пориві каяття навік пішов би у монастир. І таким чином, вона ціною свого життя звільнила б суспільство від бандита-терориста і перетворилася у народну святу, бо бувший Отаман став би старцем, як Зосима, і лікував би людей від усіх хвороб одним доторком руки до чола і теплим спогадом про неї...

До речі, хоча зрозуміло, що це жарт, але сама ідея театрального серіалу не нова для щепкінців, у репертуарі яких вже є театральний серіал під назвою «Розрада апокаліпсисом».

Цікавою виглядає і участь у балетній виставі, поряд з професійними танцюристами, популярних сумських драматичних акторів Владислава Писарева, Владислава Калініченка, Христини Зограбян та інших. Взагалі, усі учасники дійства вдало долучилися до створення особливої атмосфери вистави-метафори, де щось можна було б ще додати, щось викреслити, але від цього б головне враження не змінилося.

Небо

І наостанок звернемо увагу на зворушливу і урочисту фінальну мізансцену, коли вже герой загинув і все відбулося, і на екрані з'являється небо і на тлі його – бувші друзки Хулігана, які, здається, щось зрозуміли у цю мить.

Це дуже важливо, коли у художньому творі будь якого жанру події відбуваються на тлі присутності неба. Власне, як і у житті.